

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 27.

Vydána dne 8. dubna 1925.

Obsah: (56.—58.) 56. Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 9. října 1924, č. 236 Sb. z. a n., jímž se vláda zmocňuje převzítí pohledávky vzniklé z dodávek za doby války. — 57. Zákon o zřízení státního mlýna v Nymburce. — 58. Zákon o celních slevách pro dovoz strojů a přístrojů.

56.

Vládní nařízení

ze dne 4. dubna 1925,

kterým se provádí zákon ze dne 9. října 1924, č. 236 Sb. z. a n., jímž se vláda zmocňuje převzítí pohledávky vzniklé z dodávek za doby války.

Vláda republiky československé nařizuje podle §§ 6 a 8 zákona ze dne 9. října 1924, č. 236 Sb. z. a n., jímž se vláda zmocňuje převzítí pohledávky vzniklé z dodávek za doby války:

K § 1.

Čl. I.

(¹) Za dodávky provedené za doby války, t. j. od 28. července 1914 do 28. října 1918 budou považovány též dodávky podle zákona o válečných úkonech ze dne 26. prosince 1912, č. 236 ř. z., pokud se týče zák. článku LXVIII/1912, pokud byly přihlášeny ve lhůtě šestiměsíční podle šu 33 cit. zákonů o válečných úkonech (vládní nařízení ze dne 18. února 1921, č. 66 Sb. z. a n., kterým se vyhlašuje zánik závazku k válečným úkonům a činí přechodná opatření), dále pohledávky z dodávek za doby války objednaných nebo uložených a zcela nebo z části zpracovaných, k jejichž úplnému provedení však bez zavinění dodavatelova nedošlo.

(²) Předpokladem u všech dodávek však jest, že byly plněny úředním místům, která byla oprávněna dodávky jménem bývalých erárů přejímati; nebo že byly oprávněnými úředními místy objednaný nebo uloženy. Pokud se týče dodávek podle cit. zákonů o válečných úkonech, jest předpokladem, že byly požadovány způsobem naznačeným v šu 27 cit. zákonů o válečných úkonech.

K § 2.

Čl. II.

(¹) Změna v osobě původního věřitele nastalá dědicou posloupností prokáže se originálem nebo ověřeným opisem odevzdací listiny, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi po případech osvědčením podle § 98 a násl. zák. článku XVI/1894. Až do odevzdání pozůstalosti považuje se za původního věřitele zásadně pozůstalost sama (srov. čl. XVII., odstavec 8.).

(²) Převod pohledávky na peněžní ústav před účinností zákona a poskytnutí úvěru k provedení dodávky, z níž pohledávka vznikla, nutno prokázati předložením dotyčných listin, nebo ověřeným výpisem z obchodních knih. Mimo to prokáže peněžní ústav, že vyhovuje podmínkám udaným v § 2, odst. 2., pokud se týče 3. prováděného zákona.

Čl. III.

(¹) Věřitelům, kteří jsou státními příslušníky československými od 28. října 1918, budou při provádění zákona postaveny na roveň i fyzické osoby, které nabyly státního občanství československého opci, vykonanou podle ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, čís. 236 Sb. z. a n., kterým se doplňují a mění dosavadní ustanovení o nabytí a pozbytí státního občanství a práva domovského v republice československé, v důsledku mírových nebo jiných mezinárodních smluv nebo aktů s nimi souvisejících a upravujících otázku státního občanství. Státní občanství, pokud se týče vykonanou opci, nutno prokázati listinou vydanou příslušným úřadem.

(²) Náležitost nepřetržitého bydliště v tuzemsku od 28. října 1918 třeba doložiti potvrzením příslušných obecních nebo policejních úřadů.

(³) Osoby právnické, o nichž mluví § 2, odst. 2., zákona, jakož i společnosti obchodní, zmíněné v odst. 3. téhož §u, prokáží nepřetržité sídlo od 28. října 1918 v tuzemsku, pokud se týče přenesení sídla do tuzemska před 1. červencem 1924, výpisem z obchodního rejstříku. Není-li přenesení sídla ještě provedeno, budiž skutečnost, že společnost byla k přenesení sídla podle zákona ze dne 11. prosince 1919, č. 12/1920 Sb. z. a n. o podnicích, které mají sídlo mimo území československého státu, před 1. červencem 1924 vyzvána, nebo že žádost za přenesení byla před 1. červencem 1924 podána, prokázána osvědčením úřadu, u něhož toto podání se stalo, nebo osvědčením úřadu, který společnost k přenesení sídla vyzval.

(⁴) Společníci obchodních společností předloží vedle průkazu o svém bydlišti a státní příslušnosti (odst. 1. a 2. tohoto článku) na doklad své účasti na společnosti v době provádění dodávky výpis z obchodního rejstříku; míru této účasti (výši podílů) v době dodávky prokáží ověřeným výpisem ze společenské smlouvy. Pohledávky obchodních společností (§ 2, odst. 3., zák.) mohou být převzaty v poměru k účasti těch společníků, kteří vyhovují podmínkám, stanoveným v § 2, odst. 1. a 2., prováděného zákona.

K § 3.

Čl. IV.

(¹) Za likvidní ve smyslu prováděného zákona budou považovány pohledávky (čl. I.), jejichž oprávněnost a výše jsou nebo budou zjištělny podle předepsaných dokladů (čl. XVII.); zjištění likvidnosti jinými úřady nežli československými nevylučuje přezkoumání její úředními místy československými. Pro pohledávky z válečných úkonů je takovým místem meziministerská komise, ustanovená podle § 33 zákonů o válečných úkonech (čl. I., odst. 1.).

(²) Při zjišťování výše pohledávky nebude se přihlížeti k úrokům ať smluveným, ať z prodlení.

Čl. V.

(¹) Přiznání pohledávky k dávce z majetku a z přírůstku na majetku podle zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 309 Sb. z. a n., o dávce z majetku a dávce z přírůstku na majetku, jest prokázati potvrzením úřadu příslušného k vyměření dávky (berní správy, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finanční ředitelství) současně se žádostí, o níž mluví § 7 prováděného zákona.

(²) Dodatečné přiznání pohledávky k dávce z majetku a z přírůstku na majetku nevylučuje její převzetí, bude-li průkaz zmíněný ve větě první předložen nejdéle do 7. května 1925 včetně.

K § 4.

Čl. VI.

(¹) Z převzetí jsou vyloučeny pohledávky, jichž jmenovitá likvidní hodnota nedosahuje 200 K. Má-li však takových pohledávek jeden věřitel několik, bude rozhodným součet těchto pohledávek.

(²) Není-li úplata za převzatou pohledávku, vyšetřená podle poměru stanoveného v § 4, t. j. 50 Kč jmenovité hodnoty dluhopisů za 100 K pohledávky, beze zbytku dělitelná stem, nehledí se ke zbytku, nedosahuje-li 100 Kč.

Čl. VII.

(¹) Dluhopisy podle § 4 zákona budou vydány v kusech po

Kč 100— lit. A,

Kč 1.000— lit. B,

Kč 10.000— lit. C,

Kč 20.000— lit. D.

Všecky dluhopisy téže jmenovité hodnoty budou označeny tímž písmenem a běžně číslovány.

(²) Dluhopisy znějí na doručitele a zúročí se pololetně zpětno počínajíc od 1. října 1925. K dluhopisům jest připojeno 40 pololetních kuponů splatných doručiteli vždy 1. dubna a 1. října každého roku, dnem 1. dubna 1926 počínajíc. Ke každému kuponovému archu jest připojen talon, který bude vyměněn za nový kuponový arch, počínajíc dnem splatnosti posledního vydaného kuponu, pokud dluhopis nestane se splatným nejpozději tohoto dne vylosováním.

Čl. VIII.

(¹) Vydané dluhopisy budou umořeny nejdéle v 60 letech počínajíc rokem 1935. Každoročně bude umořena nejméně jedna šedesátina celkové výše původního dluhu. Ministr financí může umoření provéstí nákupem dluhopisů s trhu pod jmenovitou hodnotou. Bude-li tímto způsobem umořeno méně než jedna šedesátina celkové výše původního dluhu, bude zbytek umořen slosováním.

(²) Jmenovitá částka dluhu, kterou bude třeba umořiti slosováním, rozvrhne se na jednotlivé druhy dluhopisů (litery) v tom poměru, ve kterém byly vydány. Bylo-li by však

nákupy umožněno více než poměrný díl určitého druhu (litery), nevezme se tento druh při rozvrhu částky, kterou třeba umořiti slosováním, v počet, leč k vyrovnání zbytků.

(³) Vyšetření celkové částky, která bude umořena slosováním, a její rozvržení na jednotlivé druhy (litery) vykoná komise, o níž jest zmínka v odst. 2. následujícího článku.

(⁴) Podle těchto zásad vyšetřený počet kusů jednotlivých druhů (liter) bude vylosován podle dalších ustanovení.

Čl. IX.

(¹) Vyhláška o tom, jaká celková částka a jaká jmenovitá hodnota i jaký počet kusů každého jednotlivého druhu (litery) bude vylosován, bude uveřejněna v úředních listech nejpozději 14 dní před tahem.

(²) Tahy konají se veřejně vždy 2. ledna dotyčného roku (nejdříve 2. ledna 1935) pod dohledem zvláštní komise, kterou sestaví ministerstvo financí za účasti Nejvyššího účetního kontrolního úřadu. Místo a hodina se oznámí v úředních listech nejpozději den před tahem. O slosovacím výkonu povede komise zvláštní zápis, jenž bude podepsán všemi členy komise.

Čl. X.

(¹) Na každý vylosovaný úpis bude vyplacena doručiteli jmenovitá hodnota úpisu splatná 1. dubna dotyčného roku u Ústřední státní pokladny v Praze nebo u jiných plateben, které budou stanoveny ministerstvem financí.

(²) Pripadá-li den tahu nebo den splatnosti na neděli neb svátek, koná se tah nebo výplata nejbližšího všedního dne.

Čl. XI.

(¹) Povinnost státu vypláceti úroky z dluhopisu zaniká dnem, kdy bude příslušný dluhopis splatný.

(²) Při výplatě jmenovité hodnoty vylosovaných dluhopisů nutno tudíž vrátiti s dluhopisem všechny příslušné, v den splatnosti dluhopisu ještě nedospělé kupony, jinak se srazí při výplatě hodnota těchto ještě nedospělých kuponů.

Čl. XII.

(¹) Úroky z dluhopisů jsou osvobozeny od daně důchodové (rentové).

(²) Dluhopisy jsou způsobilé k ukládání sirotčích peněz a budou znamenány na burse.

K § 5.

Čl. XIII.

Věřitel žádající za převzetí pohledávky státem jest povinen v žádosti podle § 7 zákona podané přesně a pravdivě přiznati odškodnění jakéhokoliv druhu za tuto pohledávku mu již poskytnuté, zejména také udati materiál nebo zboží, které věřiteli zbyly, ježto k provedení dodávky již nedošlo. V tomto případě však budiž v žádosti uvedeno, zda zbylý materiál pocházel z vlastních zásob, či byl dodán objednavatelem, a jak byl dále zužitkován.

K § 6.

Čl. XIV.

(¹) Použije-li státní správa oprávnění daného jí §em 6 zákona na ponechání si dluhopisů na místě placení dlužných státních daní, poplatků a jiných veřejných (státních) dávek, budou zadržené dluhopisy účtovány běžným kursem (peníze) na pražské burse v den platby, nejméně však 40% své jmenovité hodnoty. Za kupon bude účtována částka až do dne platby vypočtená. V takovém případě bude poplatník uvědomen výměrem ministerstva financí (čl. XVIII), že pohledávka jeho se přejímá, ale dluhopisy se na dlužné nedoplatky zadržují; opis výměru bude doručen také všem příslušným úřadům.

(²) Datum tohoto výměru bude považováno za den platby.

Čl. XV.

Dluhopisy budou zadrženy až do takové výše, aby nenastaly přeplatky. Nastanou-li přeplatky pozdějšími odpisy daní, poplatků nebo jiných veřejných (státních) dávek, mohou býti tyto přeplatky až do výše jmenovité hodnoty dluhopisů, státem na místě placení druhdy zadržенých, stranám vráceny v dluhopisech (§ 4 zák., čl. VI. nař.) kursem (čl. XIV. nař.), kterým zadržené dluhopisy byly původně zaúčtovány jako platba. Zbytky přeplatků nedělitelné stem budou vráceny v hotovosti.

K § 7.

Čl. XVI.

(¹) Žádost ve smyslu § 7, odst. 1., zákona podati jest na zvláštním tiskopise nejdéle do 7. května 1925 včetně u ministerstva financí v Praze I., Husova tř. č. 20. Tiskopis lze obdržeti za režijní poplatek 1 Kč u všech berních správ, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi u finančních ředitelství.

(²) Žádost budiž jako podání řádně kolkována. Postupní prohlášení v této žádosti obsažené (čl. XVIII.) je však podle § 7 prováděného zákona osvobozeno od poplatků.

(³) Ke včasnému podání žádosti stačí, byla-li tato nejpozději dne 7. května 1925 podána doporučeně na poštu.

Čl. XVII.

(¹) Žadatel jest povinen připojit k žádosti doklady a průkazy, o nichž jest zmínka v člancích II., III., V. a XIII. tohoto nařízení (§§ 2, 3 a 5 zák.), zejména také doklady o tom, že žadatel je původním věřitelem pohledávky (není-li podle čl. II. tohoto nařízení prokázána změna v osobě původního věřitele, připuštěná v § 2, odst. 1., zák.), jakož i že pohledávka po právu trvá a v jaké výši (prohlášení příslušného úředního místa o likvidnosti, platební poukaz, nález vojenského likvidačního úřadu, vyrovnávací komise vídeňské a pod.), a pokud likvidnost ještě nebyla prohlášena, doklady o objednávce, ceně, dodání (smlouva, dodací list, kvitance a pod.).

(²) Jde-li o pohledávky z dodávek objednaných nebo uložených a zcela nebo z části zpracovaných, k jichž úplnému provedení však již nedošlo (čl. I., odst. 1., nař.), budiž žádost doložena průkazem, že dodávka byla řádně objednána (čl. I., odst. 2., nař.).

(³) Případně nutno v příslušné rubrice žádosti výslovně udati, kdy, kam a z jakého důvodu byly požadované doklady již odevzdány; pokud jde o pohledávky z válečných úkonů, budiž označen úřad, u kterého byla podána přihláška řečená v čl. I. tohoto nařízení.

(⁴) Doklad o prohlášení likvidnosti lze předložit i dodatečně po podání žádosti (čl. XVI.), nejdéle však do 7. září 1925. V případech uvážení hodných může ministerstvo financí na zvláštní řádně kolkovanou žádost povolit ještě další lhůtu.

(⁵) Podle potřeby musí podatel opatřit duplikáty scházejících dokladů.

(⁶) Státní správě se vyhrazuje požadovati v rámci prováděného zákona předložení všech dokladů, jež by se při projednávání žádosti jevíly potřebnými, jmenovitě též vydání všech právních a zjišťovacích prostředků (§ 7, odst. 2., zák.), potřebných k uplatnění převzatých pohledávek.

(⁷) Věřitel, mající více pohledávek, které jednotlivě nedosahují jmenovitě likvidní hodnoty 200 K (čl. VI., odst. 1.), musí, uchází-li se o jejich převzetí, učiniti tak o všech společně v jediné žádosti.

(⁸) K podání žádosti za převzetí pohledávky, náležející do pozůstalosti dosud neodevzdané, je oprávněna pouze tato pozůstalost (srov. čl. II., odst. 1.), resp. na Slovensku a v Podkarpatské Rusi dědicové. O žádosti bude však, pokud jde o území mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus, rozhodnuto teprve po odevzdání pozůstalosti na přihlášku osoby, které byla pohledávka soudně odevzdána. Byla-li pohledávka, o jejíž převzetí by šlo, rozdělena několika dědicům, jsou dědicové, kteří činí nárok na převzetí pohledávky, povinni podati jednotnou a jednotně doloženou žádost. V přihlášce řízené na ministerstvo financí prokázati jest především nabytí pohledávky dědicovou posloupností (čl. II., odst. 1., nař.), dále státní příslušnost československou a bydliště (sídlo) v tuzemsku (§ 2 prováděného zák. a čl. III. nař.) a podle potřeby podati i příslušné další doklady v prováděném zákoně (§§ 2, 3 a 5) a nařízení (čl. III., IV., V., XIII. a XVII.) uvedené. Mimo to musí přihláška obsahovati prohlášení ve formuláři žádosti (čl. XVI.) předepsané.

Čl. XVIII.

(¹) Žádost podle § 7, odst. 1., zákona a čl. XVI. a XVII. tohoto nařízení podaná je zároven listinou, ve které žadatel prohlašuje, že postupuje svoji pohledávku československému státu i s 3% úroky od 1. října 1925 počínaje a s jakýmkoliv dalším příslušenstvím a se všemi právy, jež mu přísluší na uplatnění, zajištění a zaplacení této pohledávky, proti tomu, že mu bude dána úplata podle ustanovení cit. zákona a nařízení. Žadatel neručí za dobytelnost této pohledávky, ručí však za její pravost v tom smyslu, že kdyby později vyšlo najevo, že pohledávka zcela nebo z části není pravá, což závazně pro něj může kdykoliv vysloviti ministerstvo financí, vrátí na vyzvání ihned finanční správě československé vše, co za tuto pohledávku, pokud se týče neuznanou její část, od československého státu obdržel. Dále ručí za to, že pohledávka nebyla dosud jinému postoupena a že nedostal jiného odškodnění (zálohy neb jiné platby, výhody a pod.) než které uvedl v žádosti za převzetí; pro případ, že by se tak přece stalo, zavazuje se, že vrátí, resp. nahradí československé finanční správě ihned vše, resp. úměrnou část toho, co na podkladě této žádosti od ní obdržel.

(²) Postoupení pohledávky se uskuteční, rozhodne-li ministerstvo financí ve smyslu § 7, odst. 1., zákona, že vláda podle § 1 zákona postoupenou pohledávku přejímá a že poskytne za ni úplatu podle § 4, odst. 1., zákona. O tom bude žadatel vyrozuměn „rozhodnu-

tím“, které bude dokladem o převzetí pohledávky státem a zároveň průkazem, na který budou věřiteli pohledávku postoupivšímu vydány Ředitelstvím státního dluhu dluhopisy podle § 4, odst. 1., zákona, pokud nepoužije státní správa oprávnění, daného jí §em 6 zák. (čl. XIV. a XV. nař.), zadržeti si dluhopisy zcela nebo z části na místě placení. V tomto případě neobdrží žadatel „rozhodnutí“, nýbrž výměr, o němž mluví čl. XIV. tohoto nařízení.

(3) Nebude-li pohledávka převzata, dostane se žadateli rozhodnutí zamítavého a všechny doklady a přílohy k žádosti připojené budou mu vráceny.

Čl. XIX.

Bude-li při zkoumání likvidnosti pohledávky (čl. IV. nař.) zjištěna jmenovitá hodnota pohledávky částkou nižší, nežli je částka, kterou věřitel v žádosti uvádí, bude pohledávka státem převzata jen tehdy, prohlásí-li žadatel výslovně, že se stanovením této nižší částky souhlasí.

K § 8.

Čl. XX.

Převod pohledávky na stát a převzetí její státem je jednáním oboustranně dobrovolným, pro něž platí výhradně ustanovení prováděného zákona a tohoto nařízení.

Čl. XXI.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr financí v dohodě se všemi zúčastněnými ministry.

Stříbrný v. r.

Dr. Beneš v. r.	Malypetr v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Bečka v. r.
Novák v. r.	Srba v. r.
Dr. Hodža v. r.	Udržal v. r.
Dr. Winter v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Markovič v. r.	

57.

Zákon ze dne 12. března 1925 o zcizení státního mlýna v Nymburce.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ministr financí se zmocňuje, aby zcizil státní mlýn v Nymburce se strojním zařízením, a to stavební parcely čís. kat. 21 a 22 a pozemkové parcely čís. kat. 1725/9, 1725/10 a 1725/11, zapsané v knihovní vložce č. 266 kat. obce Nymburk, v celkové výměře 2090 m² a dále přilehlé části pozemku čís. kat. 1725/1, zapsaného v seznamu IV. veřejného statku v Nymburce, nově označené čís. kat. 1725/12 a 1725/13 ve výměře 781 m².

§ 2.

Zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Stříbrný v. r.

Bečka v. r.

58.

Zákon ze dne 17. března 1925 o celních slevách pro dovoz strojů a přístrojů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Pro stroje a přístroje sazební třídy XL. [vyjma stroje sazebních čísel 531, 532, 533, 534a) a stroje podle poznámky k sazebnímu číslu 535 a poznámky k sazebnímu číslu 538], pro stroje a přístroje sazebního čísla 539 (vyjma motory a dynamo podle poznámky k sazebnímu číslu 539) a pro elektrické přístroje a elektrotechnická zařízení sazebního čísla 543, dovezené za účinnosti tohoto zákona, může býti povolena sleva dovozního cla, pokud se v tuzemsku nevyrábějí a pokud jejich dovoz je nutný, aby se zavedl nebo zdokonalil některý obor výroby průmyslové nebo zemědělské.

(2) Rovněž může býti povolena sleva dovozního cla pro nejdůležitější a význačné náhradní součástky k takovýmto z ciziny dovezeným strojům, jež se v tuzemsku vůbec nevyrábějí, dovezou-li se za účinnosti tohoto zákona a bude-li prokázána jejich skutečná příslušnost k oněm strojům.